

Gouden trio met unieke prestatie

Moeder, dochter en bedrijfsgenoot slechten tegelijkertijd de grens van 10.000 kg vet en eiwit

Geesje 80, Geesje 82 en Marie 295 hebben een bijzondere overeenkomst. Op 9 februari passeerden ze alledrie tijdens dezelfde mpr de grens van 10.000 kg vet en eiwit. Het drietal van familie Van der Wind in Woudenberg beschikt over een bijzondere productiedrang.

Eind vorig jaar kregen we het idee dat dit drietal de grens van 10.000 kilogram wel eens zou kunnen halen. Dat ze nu uiteindelijk alledrie tijdens dezelfde melkcontrole deze grens passeren is gewoon geluk', vertelt Jan van der Wind glimlachend. 'Dit moment kun je natuurlijk niet regisseren.'

Samen met zijn broers Henk en Teus runt Jan het bedrijf Groot Nieuwenhuizen in het Utrechtse Woudenberg. Binnen de 140-koppige veestapel is het bereiken van productierecords allang niet nieuw meer. In totaal veertien koeien produceerden al meer dan 100.000 kilogram melk en vijf koeien, waaronder dit drietal, slechttent inmiddels de grens van 10.000 kilogram vet en eiwit. 'Er wordt op dit moment veel gediscussieerd over duurzaamheid en dierwelzijn, maar er gebeurt ook al heel veel goeds', verwijst Jan richting het trio. 'Geesje 80 is bijna

vijftien jaar oud en draagt nog dagelijks bij aan het financieel rendement van het bedrijf. Dat is toch prachtig.'

Vier generaties

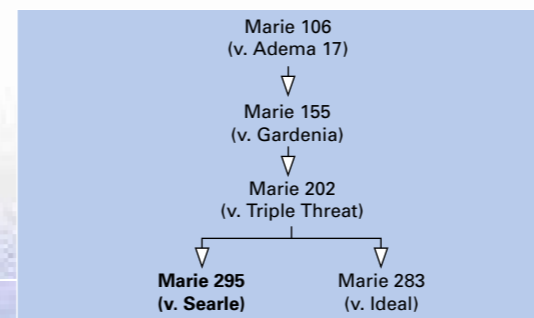
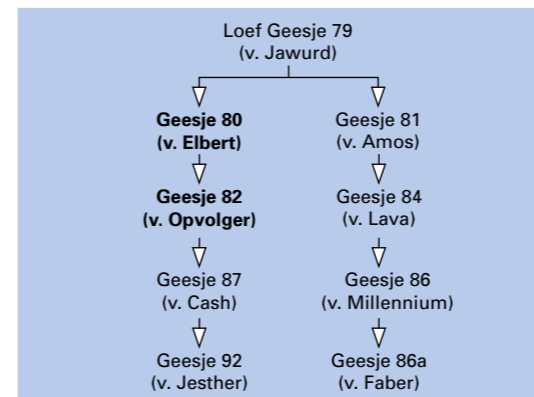
De stammoeder van de productieve Geesjefamilie, Loef Geesje 79, kocht Van der Wind in 1993 als hoogdrachtige vaars bij familie Davelaar in Leusden. Geesje 79 was drachtig van Davelaars eigen stier Elbert (v. Linde Valiant 2). Uit deze dracht werd Geesje 80 geboren. 'Geesje 80 is altijd een wat ouderwets type koe met ronde ribben geweest. Veel van haar nakomelingen hadden ditzelfde type, maar niet Geesje 82. De Delta Opvolgerdochter is melktypischer en heeft mooie platte ribben.' Geesje 82 is twee jaar jonger dan haar moeder en produceerde met een aantal 305 dagenlijsten van 15.000 liter slechts één jaar na haar moeder 100.000 kilogram melk. De grens van 10.000 kilo-

gram vet en eiwit passeerden moeder en dochter tijdens dezelfde mpr. De familie beschikt echter over nog meer opvallende wapenfeiten. 'We hebben inmiddels vier generaties Geesjes op het bedrijf. De jongste, Jestherdochter Geesje 92, heeft al twee keer gekalfd, maar nog geen vaarskalf gebracht, waardoor de vijfde generatie nog is uitgebleven.'

De kersverse tientonnars Geesje 80 en Geesje 82 hebben respectievelijk 83 en 85 punten en vallen wat betreft exterieur op door vrijwel foutloze, krachtige frames en goed gebruik van de benen. De uiers zijn gezien de leeftijd goed van vorm en bijzonder goed van kwaliteit. 'Grootse fokkerij zit er niet achter deze koeien omdat we daar pas sinds een jaar of zeventien meer mee bezig zijn', verklaart Jan de vaders in de moederlijn. 'De Geesjefamilie fokt in de vrouwelijke lijn wel heel goed. De achterkleindochter van Geesje 80, Geesje 92, heeft 87 punten gekregen en neemt deel aan keuringen.'

Uitmuntende uiergezondheid

Searledochter Marie 295, afkomstig uit een van oorsprong eigen koefamilie, is de derde koe die de grens passeerde. 'Ze is de fraaiste van de drie, maar heeft erg lage gehalten. Met gemiddeld 3,09 pro-

cent eiwit moest ze ruim 148.000 kilogram melk produceren om de 10.000-kilogramgrens te overschrijden. Het drietal heeft geprofiteerd van het driemaal per dag melken wat wij inmiddels een aantal jaren doen, maar dan alleen in de zomer-

periode.' De sterk gebouwde en fraai geribde Marie 295 gaf in haar hoogste productielijst ruim 16.000 kilogram melk in 305 dagen en realiseerde tot op heden een gemiddelde dagproductie van 39,1 liter per dag. De Idealzus van Marie 295, Marie 283, haalde een levensproductie van bijna 65.000 kilogram.

Over de vraag wat de drie koeien gemeen hebben, hoeft Jan van der Wind niet lang na te denken. 'Het zijn drie onopvallende koeien met veel karakter. Ze springen er niet uit, maar gaan gewoon door met produceren. Ze hebben daarbij een uitstekende uiergezondheid met kwaliteitsuiers die super wegmelken. Marie heeft niet één keer uierontsteking gehad en de twee Geesjes allebei één keer. Een koe met een vlezige uier zal niet gauw 10.000 kilo vet en eiwit produceren. Uiergezondheid, vruchtbaarheid en de benen zijn de belangrijkste kenmerken aan een koe om oud te worden.'

Fokkerij belangrijk

Bij de broers Van der Wind gaat niet alles ten koste van het realiseren van hoge melkproducties. 'Op risicomomenten als afkalven en tocht geven wij veel aandacht aan de koeien, maar verder moeten ze het in de ligboxenstal redden. Als we één van deze koeien een jaar in een strohok hadden moeten houden om dit te realiseren, was het nooit gebeurd. Je moet binnen je bedrijf wel zicht blijven houden op de hoofdzaken.'

Het belangrijkste om hoge levensproducties te realiseren is volgens Van der Wind controle en preventie en daarmee dus goed management. 'Toch vinden wij ook fokkerij erg belangrijk. Het feit dat zowel moeder als dochter 10.000 kilogram vet en eiwit produceren is toch gegrond op fokkerij? Zolang er spreiding is tussen koeien is er nog heel veel mogelijk om in de fokkerij vooruit te komen.'

De carrière van het gouden trio zit er nog niet op. 'Alledrie zijn ze weer geïnsemineerd en hopelijk zijn ze drachtig', vertelt Jan. 'Wie weet wat er nog mogelijk is.'

Florus Pellikaan

De Hundayfokker John Moffitt is onderscheiden met de 'Holstein UK lifetime award', het jaarlijkse eerbetoon van de Britse stamboekorganisatie. Stamboekdirecteur David Hewitt prees de intussen 78-jarige winnaar voor zijn veelzijdige activiteiten op het gebied van de veeverbetering. Zo was hij de vierde Moffitt die de voorzittershamer hanteerde van wat voorheen de British Friesian Cattle Society heette en in zijn eigen stal werkte hij met succes aan de modernisering van de zwartbonte koeien. Daarbij maakte hij gebruik van de

John Moffitt

Kees Cazemier

in 1950 uit Nederland geïmporteerde Hunday Adema 88, maar ook van nazaten van beroemde koefamilies uit Canada en de Verenigde Staten.

Bij zijn afscheid als secretaris van de vereniging voor de fokkerij van het Fries-Hollands rundveeras is Kees Cazemier benoemd als erelid. Na zijn studie in Wageningen was hij enige jaren adjunct-veeteeltconsulent in Zuid-Holland, waarna hij werd benoemd als directeur van Cofok, de coöperatieve vereniging, die op het gebied van de varkensfokkerij progressieve ideeën en nieuwe rassen introduceerde in Nederland.

Toen Cazemier in 1991 afscheid nam bij Cofok werd hij al snel ingeschakeld bij de fh-vereniging. Hij werd secretaris en introduceerde de fundamentele fokkerij, waarbij consequent gebruik van eigengefokte stieren de basis vormt van het beleid, die moet voorkomen dat de basis te veel versmalt. Zo'n twintig fh-bedrijven doen mee aan het, aan de varkensverbetering ontleende, systeem. Cazemier (77 intussen) trad vooral naar voren als redacteur van de Nederlandse koekrant, waar hij (naast fh-voorzitter Dirk Endendijk) vrijwel de toon zette.

De drie tientonnars met v.l.n.r. Marie 295 (v. Searle), Geesje 82 (v. Opvolger) en Geesje 80 (v. Elbert)